Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0294 (mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, mr. A.M.T. Wigger, T.I. Van Bommel-Scheffer, mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 24 juni 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 7 april 2022
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit: het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (het ´PIFI´), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG)

Samenvatting

Registraties van persoonsgegevens. De bankrekening, de bankpas en pincode van de consument zijn gebruikt voor het opnemen/overboeken van geld dat door Whatsappfraude op de betaalrekening van de consument is bijgeschreven. De bank beschouwt de consument als geldezel en heeft zijn persoonsgegevens geregistreerd in het interne verwijzingsregister voor de duur van vier jaar. De consument bestrijdt dat hij bij de fraude betrokken was. De commissie is van oordeel dat de betrokkenheid van de consument bij schuldwitwassen in voldoende mate vaststaat en zij oordeelt dat de bank tot registratie mocht overgaan. De duur van vier jaar vindt de commissie in dit geval proportioneel.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) de klachtbrief van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 18 november 2021. De consument is minderjarig en werd vertegenwoordigd door zijn vader (als wettelijk vertegenwoordiger) en zijn advocaat mr. T.P. Boer. Namens de bank zijn verschenen Mevrouw [naam 1], medewerker Veiligheidszaken, mr. I.H.C. Jans, advocaat en mr. [naam 2], advocaat-stagiair.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Sinds 16 maart 2019 hield de consument een betaalrekening aan bij de bank. De consument had de beschikking over een Rabo Wereldpas (hierna: de bankpas) met bijbehorende strikt vertrouwelijke pincode.

2.2 Op 2 januari 2020 heeft de vader van de consument (hierna: de vader) de verhuurder van de woning waar hij en de consument wonen bericht dat de brievenbus van hun woning kapot is en hij heeft de verhuurder verzocht deze te repareren.

2.3 Op 15 juni 2020 heeft de bank de bankpas van de consument, op diens eigen verzoek, geblokkeerd. De consument heeft bij zijn verzoek laten weten dat hij zijn bankpas is verloren en dat hij daarom een nieuwe bankpas wil.

2.4 Op 17 juni 2020 heeft de consument de nieuwe bankpas voor jongeren, de 'Passi', ontvangen. In de bankadministratie is vastgelegd dat de consument zich op 17 juni 2020 om 09:35 uur op een bankkantoor heeft gemeld. Hij heeft verzocht om hem een Rabo Wereldpas voor Jongeren te verstrekken omdat hij geen Passi wilde. De consument heeft op dezelfde dag de pincode voor de Passi ontvangen.

2.5 Op 17 juni 2020 om 09:37 uur zijn de contactgegevens van de consument in het administratiesysteem van de bank gewijzigd. De gegevens van de vader zijn verwijderd en daarbij is een e-mailadres met daarin de naam van de consument en het telefoonnummer van de consument opgegeven. De bank heeft de vader en de consument per sms ingelicht over de wijziging die heeft plaatsgevonden. Daarnaast heeft de bank een e-mail verzonden naar het e-mailadres van de vader. In deze e-mail staat dat het e-mailadres van de vader is gewijzigd naar een e-mailadres met daarin de naam van de consument.

2.6 Ook is er 17 juni 2020 via de app een nieuw toestel aan de betaalrekening gekoppeld. Het koppelen kan op twee manieren. Als de app niet eerder is geïnstalleerd/aan de betaalrekening gekoppeld, zijn zowel de bankpas, de pincode en de Rabo Scanner nodig. Als de app wel eerder op een apparaat is geïnstalleerd, dan kan hiermee een QR-code worden aangemaakt die door het nieuwe (nog te koppelen) toestel dient te worden gescand.

2.7 Op 18 en 20 juni 2020 zijn bedragen die door WhatsApp-fraude zijn bemachtigd op de betaalrekening van de consument bijgeschreven. Op 18 juni 2020 is via tikkie een bedrag van € 50,- bijgeschreven op de betaalrekening van de consument.

Hiervan is met de Passi en de pincode een bedrag van € 20,- contant opgenomen bij een geldautomaat. Bij die contante opname is de pincode in één keer juist ingetoetst. Ook is er een betaling van € 30,- verricht aan een online gokbedrijf. Op 20 juni 2020 vinden de volgende gebeurtenissen plaats:

- via Tikkie heeft een bekende van de consument (hierna: de bekende) een bedrag van € 0,03 op de betaalrekening van de consument overgemaakt;
- een bedrag van € 0,02 is overgemaakt van de betaalrekening van de consument naar de betaalrekening van de vader;
- via Tikkie is in totaal een bedrag van € 938,- op de betaalrekening van de consument bijgeschreven;
- via de app hebben verschillende overboekingen voor in totaal € 680,- plaatsgevonden met gebruikmaking van de bankpas en de pincode van de consument en met de Rabo scanner;
- de bank heeft van de betaalrekening van de consument een bedrag van € 208,- veilig kunnen stellen en de betaalrekening van de consument naar aanleiding van onregelmatigheden op de betaalrekening geblokkeerd.

2.8 Op 26 juni 2020 hebben de bank, de consument en de vader telefonisch met elkaar gesproken. Tijdens dit gesprek heeft de consument verklaard dat zijn laatste transactie dateerde van 1 mei 2020. Naar eigen zeggen is hij de bankpas ergens tussen 1 mei 2020 en 15 juni 2020 verloren waarna hij een nieuwe bankpas heeft aangevraagd. Het was de consument niet bekend wanneer en waar hij zijn pas zou zijn verloren. De consument zou nooit zijn pincode hebben delen. De transacties van 18 juni 2020 en 20 juni 2020 kwamen de consument niet bekend voor. De bekende die op 20 juni 2020 een betaling van € 0,03 heeft verricht (zie 2.7), kent de consument wel uit zijn vriendenkring. De consument kon niet verklaren hoe deze bekende aan zijn pincode is gekomen. De vader verklaarde vervolgens dat zijn zoon psychische klachten had en dat hij kwetsbaar en gemakkelijk te beïnvloeden was.

2.9 Op 28 september 2020 heeft de bank de ouders van de consument bericht dat zij de persoonsgegevens van de consument voor de duur van vier jaar heeft opgenomen in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. In die brief is voor zover van belang het volgende vermeld:

"Het frauduleus overboeken van een bedrag naar een bepaald rekeningnummer gebeurt niet zonder reden; het doel is om dat bedrag in handen te krijgen. Daarbij is van belang dat zoiets alleen mogelijk is met medewerking van de rekeninghouder, die het bedrag ontvangt. Alleen de rekeninghouder is immers bevoegd en in staat om geld van zijn of haar rekening op te nemen. Dit rechtvaardigt dan ook de conclusie dot het rekeningnummer betrokken is geweest bij de fraude, of de fraude op enigerlei wijze heeft gefaciliteerd door bijvoorbeeld de rekening of bankpas aan een derde of te staan."

2.10 Op 11 november 2020 heeft de advocaat van de consument bezwaar gemaakt tegen de registraties. De bank heeft het bezwaar van de consument op 8 december 2020 ongegrond verklaard.

2.11 Op 12 maart 2021 heeft de vader namens de consument aangifte gedaan van fraude. In het proces-verbaal van aangifte is, voor zover relevant, het volgende vermeld:

> *"[naam van de consument] is rekeninghouder bij de Rabobank [IBAN-nummer] ten name van [naam van de consument]. Ergens in juni 2020 is [naam van de consument] zijn bankpas kwijtgeraakt. Vervolgens heeft [naam van de consument] een nieuwe bankpas en een nieuwe pincode bij de Rabobank aangevraagd. Ik weet geen datum van deze aanvraag. Genoemde zaken zijn vervolgens per post afzonderlijk van elkaar verzonden naar ons huisadres. Dit is [adres]. Dit betreft een appartementencomplex. De brievenbussen bevinden zich in de centrale hal.*
> *Ik heb in januari 2020 al een e-mail gestuurd naar [naam verhuurder], waar ik het appartement van huur, dat de brievenbus defect was. Er was namelijk een scharnier afgebroken waardoor men zo de klep van de brievenbus kon openen en toegang had tot mijn post. Ik zal een kopie van deze e-mail doen toekomen zodat u deze kunt voegen bij de aangifte. Ik heb dan ook het vermoeden dat de post waarin zich de nieuwe bankpas en de pincode zich bevond, uit onze defecte brievenbus is ontvreemd. Ik kan dit niet bewijzen, er hangen geen camera's in de centrale hal. Middels deze bankpas en pincode heeft men geld kunnen storten en opnemen.*
> *Ik zal u tevens een kopie doen toekomen van het bankafschrift waarop de frauduleuze stortingen en opnames staan. Deze kopie kunt u voegen bij de aangifte."*

2.12 Op 15 april 2021 heeft de consument de bank nogmaals gevraagd haar standpunt te heroverwegen. Op 17 mei 2021 heeft de consument een sepot-beslissing van het Openbaar Ministerie ontvangen. In de brief staat dat de officier van justitie heeft besloten de consument niet verder te vervolgen voor witwassen omdat er onvoldoende bewijs is. De bank heeft het verzoek tot verwijdering van de registraties in haar e-mails van 18 mei 2021 en 28 mei 2021 afgewezen. De consument heeft de klacht vervolgens aan Kifid voorgelegd. Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid, zodat de commissie uitspraak zal doen.

De klacht en vordering

2.13 De consument is het er niet mee eens dat de bank zijn persoonsgegevens heeft opgenomen in het Intern Verwijzingsregister (IVR). Hij vordert: (i) dat de bank de registratie in het IVR doorhaalt, dan wel verkort, (ii) dat de bank hem de gegevens van de werkelijke daders verschaft, en (iii) dat de bank wordt veroordeeld tot betaling van zijn proceskosten van deze procedure.

2.14 Daartoe heeft de consument aangevoerd dat de bank de persoonsgegevens ten onrechte in de registers heeft geregistreerd.

De registraties zijn gebaseerd op vermoedens en aannames en er is niet voldaan aan de criteria die gelden voor de opname van de persoonsgegevens van de consument in de registers. De consument is zelf slachtoffer van kwaadwillende derden die gebruik hebben gemaakt van zijn gestolen bankpas. Op het moment dat de bankpas en de pincode werden toegezonden, was de klep van de brievenbus defect. Het was voor derden zeer eenvoudig om de brievenbus te openen en de post eruit te halen. Vermoedelijk zijn de bankpas en de pincode uit de brievenbus ontvreemd. Dat de consument niet betrokken is blijkt uit het feit dat het Openbaar Ministerie de zaak heeft geseponeerd en niet tot vervolging is overgegaan. De consument is dus niet betrokken bij eventuele fraude/oplichting, hetgeen maakt dat de registraties onterecht zijn.

Het verweer

2.15 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 Aan de commissie is ter beoordeling voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het IVR. Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwings-systeem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissen-administratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een ‘gebeurtenis’. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen.
De commissie gaat er daarom van uit dat de consument met de vordering tot verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het IVR ook bedoelt de verwijdering uit de Gebeurtenissenadministratie van de persoonsgegevens die zien op de verdenking van betrokkenheid bij fraude of schuldwitwassen.

Het juridisch kader

3.2 Op de verwerking van persoonsgegevens in deze registers zijn de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van toepassing.

In de onderhavige zaak staat de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens ter discussie. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument immers in het IVR geregistreerd in verband met beweerdelijke betrokkenheid van de consument bij oplichting/fraude (in de zin van het fungeren als geldezel). Artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG bepaalt dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen. Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.

3.3 Volgens de Hoge Raad geldt als uitgangspunt voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens, dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register, maar uit de strafrechtelijke aard van de geregistreerde persoonsgegevens.[1]

Staat de betrokkenheid van de consument bij de door de bank geregistreerde gebeurtenis in voldoende mate vast?

3.4 De commissie is van oordeel dat een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld bestaat dat de consument als geldezel bij Whatsapp fraude betrokken was. De consument heeft de oplichting/Whatsappfraude door een of meer derden mogelijk gemaakt door zijn betaalrekening, bankpas en pincode aan die derde(n) ter beschikking te stellen. Dit oordeel is gegrond op de volgende feiten en omstandigheden.

[1] Zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2 en Geschillencommissie Kifid 2016-061.

3.5 De handelwijze van de consument komt overeen met het gedrag dat men ziet en verwacht bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel. De werkwijze bij deze vorm van fraude is als volgt. De betaalrekening van de geldezel wordt gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van fraude op te laten storten, waarna met de bijbehorende bankpas door het intoetsen van de juiste pincode, de frauduleus verkregen gelden door een derde van de bankrekening worden opgenomen bij een geldautomaat. Vaak wordt enige tijd na de opname van de frauduleuze gelden een nieuwe bankpas aangevraagd omdat de geldezel, zogenaamd, vermoedt dat de oude pas verloren of gestolen is. Om te controleren of de betaal-rekening niet geblokkeerd is worden vaak betalingen van een paar cent verricht. De gang van zaken in de onderhavige zaak past precies in dit patroon. Zo is de betaal-rekening van de consument op 18 en 20 juni 2020 gebruikt om bedragen afkomstig van fraude op te kunnen ontvangen. Kort ervoor zijn enkele kleine bedragen overgeboekt. Ook is een nieuwe telefoon aan de betaalrekening van de consument gekoppeld. Met de mobiele app op dit toestel zijn vervolgens de met fraude bijgeschreven bedragen naar een derde overgeboekt met gebruikmaking van de bankpas, de pincode en de Rabo Scanner. Bij het contant opnemen van een deel van het van oplichting afkomstige bedrag is gebruik gemaakt van de Passi en daarbij is direct de juiste pincode ingetoetst.

3.6 De verklaring van de consument dat een of meer derde(n) zijn bankpas en de pincode uit de brievenbus hebben gestolen is ongeloofwaardig, ook al staat vast dat het scharnier van de brievenbus kapot was. In de bankadministratie staat namelijk dat de consument zich op 17 juni 2020 om 09:35 uur op een bankkantoor heeft gemeld. Hij heeft toen gevraagd om zijn pas (de Passi) met nummer 9075 te laten vervangen door een Wereldpas voor Jongeren omdat hij geen Passi wilde. De standaardprocedure bij de bank is dat de bankmedewerker naar het pasnummer van de Passi vraagt. Dat is kennelijk ook bij de consument gebeurd. De bankmedewerker heeft namelijk het pasnummer van de Passi van de consument genoteerd in het systeem. De consument heeft deze gang van zaken niet weerlegd, zodat de commissie ervan uitgaat dat de consument de Passi had ontvangen. En dit feit verdraagt zich niet met de stelling van de consument dat zijn pas eerder uit de brievenbus is gestolen. Daar komt bij dat bij deze vorm van fraude doorgaans geen gebruik wordt gemaakt van gestolen bankpassen. De kans is namelijk groot dat de diefstal tijdig ontdekt wordt en de bankpas direct geblokkeerd wordt. Terwijl deze fraude alleen succesvol kan zijn als het mogelijk is om snel geld op te nemen/over te boeken met een bankpas die niet geblokkeerd is.

3.7 Verder zijn op 17 juni 2020 om 09:37 uur de gegevens in de bankadministratie gewijzigd.

Het e-mailadres van de vader is vervangen door een e-mailadres met daarin de naam van de consument. Vaststaat dat de bank de vader daarover in ieder geval[2] per e-mail heeft geïnformeerd. De vader van de consument heeft gesteld dat hij deze e-mail niet heeft ontvangen. Omdat de bank heeft aangetoond dat zij de e-mail naar het e-mailadres van de vader heeft verzonden, vindt de commissie het niet aannemelijk dat de vader deze e-mail niet zou hebben ontvangen.

3.8 De consument heeft nog aangevoerd dat uit de sepot-beslissing van het Openbaar Ministerie blijkt dat hij onschuldig is. De commissie passeert dit verweer. De sepotbeslissing had betrekking op witwassen (artikel 420bis Wetboek van Strafrecht (Sr)) en dat is een ander strafbaar feit dan waarvoor de bank de persoonsgegevens van de consument heeft geregistreerd, namelijk schuldwitwassen (artikel 420quater Sr). Uit de sepotbeslissing kan dus niet worden afgeleid dat volgens het OM er geen gegronde verdenking van schuldwitwassen bestaat.[3]

Tussenconclusie

3.9 Gelet op het vorenstaande staat vast dat de consument de bankpas en de pincode aan een of meer derden ter beschikking heeft gesteld. Vervolgens is het nieuwe telefoon-toestel aan de betaalrekening van de consument gekoppeld en zijn door Whatsapp-fraude bedragen op de betaalrekening van de consument bijgeschreven. Daarvan is in totaal € 680,- naar betaalrekeningen van derden overgeboekt en is een bedrag van € 20,- opgenomen. De commissie komt tot de conclusie dat een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld bestaat dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan schuldwitwassen. Dit betekent dat de gebeurtenis die door de bank is geregistreerd in voldoende mate vaststaat.

Is de registratie noodzakelijk voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang?

3.10 De commissie oordeelt dat de gegronde verdenking van schuldwitwassen een gebeurtenis is die de integriteit en veiligheid van de bank en haar klanten raakt en daarom zijn de interne registraties noodzakelijk voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang.

Voldoet de registratie aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit?

3.11 Ook deze vraag wordt bevestigend beantwoord. Het rechtsbeginsel van de subsidiariteit houdt in dat een maatregel alleen is toegestaan als met een lichtere maatregel niet kan worden volstaan.

---

[2] De bank stelt ook een sms te hebben verzonden, dit kan zij echter niet aantonen.

[3] Zie voor een vergelijkbaar geval Geschillencommissie Kifid nr. 2019-400, 2019-877, r.o. 4.7 e.v. en 2020-127 r.o. 4.7 e.v..

De commissie overweegt in dit verband dat de eigen organisatie alleen door middel van een registratie in de interne registers kan worden gewaarschuwd. Een andere, lichtere, maatregel is niet voorhanden, zodat voldaan is aan het beginsel van subsidiariteit. Het rechtsbeginsel van proportionaliteit houdt in dat het belang van de bank bij de registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen voor de betrokken consument. Ook moet de duur van de registratie proportioneel zijn.

3.12 De consument heeft enkel aangevoerd dat hij de interne registraties en de duur daarvan, gelet op zijn minderjarigheid en kwetsbare persoon, onterecht vindt. De commissie is van oordeel dat het belang van de bank bij registraties zwaarder weegt dan het (mogelijk) nadelige effect dat de registraties voor de consument heeft. Hierbij neemt de commissie in aanmerking dat het gaat om zuiver interne registraties. De registraties hebben tot gevolg dat de consument geen gebruik kan maken van de diensten van de bank en aan haar verbonden financiële ondernemingen. De interne registraties belemmeren de consument verder niet om met een andere financiële instelling een bancaire relatie aan te gaan. De commissie ziet dan ook niet in op welke wijze de consument door de registraties disproportioneel in zijn belangen wordt geraakt. De enkele omstandigheid dat de consument minderjarig is en dat sprake is van een kwetsbare jongeman is ondergeschikt aan het belang van de bank. Dat de politie zou hebben gezegd dat de consument zelf slachtoffer is, is bij de beoordeling of de registraties en de duur daarvan terecht zijn, niet relevant. Bovendien heeft de bank al meegewogen dat de consument minderjarig is en daarom de duur verkort van acht naar vier jaar. Gelet op het vorenstaande ziet de commissie geen aanleiding om de duur van de interne registraties te verkorten.

De overige vorderingen

3.13 De consument heeft verder gevorderd dat de bank wordt verplicht de gegevens te verstrekken van de persoon naar wie de bedragen via de app zijn overgeboekt. Zoals de commissie ook al tijdens de hoorzitting heeft toegelicht is deze regeling bedoeld voor benadeelde rekeninghouders die door kwaadwillenden zijn opgelicht. De consument wordt in deze kwestie niet als slachtoffer/benadeelde gezien zodat hij niet in aanmerking komt voor de bedoelde regeling. Ook de vordering tot vergoeding van de gemaakte kosten voor juridische bijstand wordt afgewezen omdat de consument in het ongelijk is gesteld.

De slotsom

3.14 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument terecht geregistreerd in het IVR en het Gebeurtenissenadministratie en de duur van vier jaar zal worden gehandhaafd. De klacht van de consument is dus ongegrond en zijn vorderingen zullen worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

***2** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*

***a.** ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of*

***b.** ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*

(…)